

[Stavad]

les opgave under udvalgsarbejdet i at sørge for, at vi, inden vi når frem til tredje behandling, har den størst mulige sikkerhed for, at det ikke sker, fordi der ikke er sagligt grundlag for det.

For det andet er jeg fuldstændig enig med hr. Jens Thoft i, at det er beklageligt, at vi fik nogle svar fra regeringen tilbage i 1987, da vi behandlede denne sag, som har vist sig ikke at holde.

Men forskellen på hr. Jens Thoft og mig er, at jeg forholder mig til virkeligheden, også når jeg ikke kan lide den – det er det, der er det svære, hr. Jens Thoft – og den virkelige virkelighed er, at hvis ikke vi foretager os noget i denne sag, så står vi efter al sandsynlighed og mangler 10 mia. kr. Og det, hr. Jens Thoft glemte at svare mig på, var, om han ville tage dem hos pensionisterne, dagpengemodtagerne eller andre. Eller ville hr. Jens Thoft tage dem ud af den blå luft? Det synes jeg da hr. Jens Thoft bør give et svar på, så at vi kan få det ind i en lidt bedre sammenhæng.

I øvrigt glæder jeg mig, for jeg synes, hr. Jens Thoft har rigtig mange gode ideer til, hvordan vi får denne sag grundigt og godt belyst under udvalgsarbejdet. Det glæder jeg mig til, og det vil Socialdemokratiet gerne deltage i, sådan at man måske også kunne forestille sig, at hr. Jens Thoft, når vi kommer til tredjebehandlingen, ville være med til at bære sagen igennem, selv om hr. Jens Thoft måske nu mener, at det er bedre at gå ud og ophidse til prisstigninger.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det er altså ikke rimeligt at gøre mig ansvarlig for prisstigninger. Jeg er enig med hr. Stavad i, at prisstigningerne ikke er ønskelige, men jeg er ikke enig, når hr. Stavad lader, som om de ikke vil finde sted; det vil de beklageligvis. Jeg synes, der skal være ærlig snak, og ærlig snak er at sige, at Folketingets flertal altså gjorde i nælдерne, da man stolede på regeringen. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet er, at når hr. Stavad spørger, hvor jeg vil hente pengene fra, vil jeg gøre opmærksom på, at Danmark altså er mere EF-lovlydig, end det er nødvendigt. I »Beretning udarbejdet af Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad« fra Europa-Parlamentet skriver

man om en dom fra Domstolen af 15/1/86 over Frankrig i en sag, som ikke har noget med det her at gøre:

»Da Frankrig hårdnakket nægtede at rette sig herefter, trak sagen i langdrag til 13/6/89...« – det var altså 3 år – »... hvor man på et møde i Rådet (socialministrene) nåede frem til et kompromis...«.

Frankrig fik altså en dom, men man nægtede hårdnakket at følge den, og så lavede man bag efter et kompromis. Derfor har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor Danmark er i en sådan situation, når der er en trussel om, at der måske kommer en dom, at vi skynder os at rette på tingene.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Peter Brixtofte (V):

Det er jo således, at Venstre altid kommer efter Socialdemokratiet og De Konservative i ordførerrækken, og så er der ikke ret meget at tilføje, idet det som regel har været to gode indlæg, der på fin vis har berettet om de lovforslag, der er fremsat. Derfor kan jeg i det store og hele tilslutte mig de bemærkninger, som såvel Socialdemokratiet som De Konservative har fremsat.

Jeg vil blot understrege, at den omlægning, der oprindeligt blev lavet i 1987, rent faktisk fik virkning. Den forbedrede konkurrenceevnen, og det førte til bedre eksporttal, og derfor var det set med disse øjne en god ændring, der blev gennemført.

Det, vi står over for nu, er en teknisk nødvendighed, og jeg vil godt understrege, at Venstre er helt enig med Socialdemokratiet i, at denne tekniske nødvendighed ikke bør føre til ændrede priser, og vi vil meget gerne i udvalgsarbejdet vurdere, hvorledes vi kan sikre dette.

Må jeg afslutningsvis sige, at det glæder Venstre, at der også i denne omlægning er sikret en godtgørelse for de mindre virksomheder, således at de mindre virksomheders konkurrenceevne fortsat kan opretholdes.

Jens Thoft (SF):

Jeg mener altså, at dette lovforslag er et pragtfuldt bevis på, hvorfor folk betvivler vores troværdighed så meget, for regeringen lader, som om den nu bare har fundet en smarte-